

Kanlı Ocak Ayı

Bu yıl Partimizin ilk Genel Başkanı Mustafa Suphi, ilk Genel Sekreteri Ethem Nejat ve 13 yoldaşımızın 28 Ocak'ı 29 Ocak'a bağlayan gece Karadeniz derin sularında boğdurularak katledilmelerinin 99. yıldönümü. Onbeşler Ocak 1921'de katledildiklerinde Türkiye Komünist Partisi'nin kuruluşunun üzerinden henüz dört ay gibi kısa bir süre geçmişti.

Katiller burjuvazi idi. Başlarını Mustafa Kemal çekiyordu. Kendilerini dünyanın ilk işçi köylü iktidarını kuran genç Sovyet iktidarına yakın gördükleri, Sovyetlerden başta askeri olmak üzere, her türlü maddi desteği aldıkları bir dönemde bu cinayeti işlediler. Sovyetlerin bu desteği daha sonra da sürdü. Türkiye eğer demir-çelik, tekstil, cam, petrol, şeker v.b. alanlarda ulusal bir sanayiye sahip olabilmişse, bu genç Sovyet iktidarının yardımları ile olmuştur. Bugün kendilerini "sosyal-demokrat" olarak adlandıranlar o kökten gelmektedirler, onların devamcılarıdır.

Almanya Komünist Partisi - KPD, 30 Aralık 1918 yılında Karl Liebknecht ve Rosa Lüksemburg önderliğinde kurulmuştur. Karl Liebknecht ve Rosa Lüksemburg, 15 Ocak 1919'da, yani KPD'yi kurmalarından 16 gün sonra vahşice katledilmişlerdir. O dönemin SPD'li, yani sosyal-demokrat İçişleri Bakanı'nın talimatı ile gözaltına alınmış, işkence edilmiş ve arkadan vurularak katledildikten sonra Berlin'de nehre atılmışlardır.

Mustafa Suphiler ile Karl Liebknecht ve Rosa Lüksemburgların başına gelenlerin bu kadar benzeşmesi bir tesadüf değildir. Burjuvazi, o dönemde Büyük Ekim Devrimi'nin etkileri altında farklı ülkelerde işçi sınıfının ve dünya halklarının uyanmasını engellemek, yeni kurulan Komünist Partilerin etkisini kısıtlamak, onları yok etmek için bu yola başvurdu. Almanya devrime gebeydi, ve Almanya'da devrimin gerçekleştirilmesi, Sovyet Devrimi'nden sonra dünyanın çehresini değiştirecekti. Türkiye ise genç Sovyet devleti ile komşuydu, ve Türkiye işçi sınıfı ve halkları, Sovyet devriminden ilham alarak, ülkede bir Sovyet iktidarı kurulmasına ilgi gösteriyordu.

İki olgu tesadüf değil. Birincisi; o dönemde Almanya ve Türkiye'de devrimin boğulma çabası. İkincisi de; bu amacı gerçekleştirmek için görev alan güçler, sosyal-demokratlar. Bu gerçekten günümüz açısından da sonuçlar çıkarmalıyız.

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin 28 Ocak 2020 Tarihli Açıklaması

ONBEŞLER'i Anmak, TKP'nin Savaşımını Yükselmek Demektir!

Partimizin kurucuları, ilk Genel Başkanı Mustafa Suphi yoldaş, ilk Genel Sekreteri Ethem Nejat yoldaş dahil olmak üzere on beş yoldaşımızın Kemalist burjuvazi tarafından katlinin üzerinden doksan dokuz yıl geçti. Doksan dokuz yıl boyunca partimiz TKP'nin mücadelesi durmadı, sürdürdü ve aynı zamanda burjuvazinin partimize karşı mücadelesi ANMAKde devam etti.

Mustafa Suphi yoldaş ve yoldaşları yiğitçe can vererek partimizin tarihine altın harflerle kazındılar. Onbeşler'i anmak, Onbeşler'in çizdikleri politik hattı bugün de takip edenlerin doğal görevidir. Onbeşler'in savaşımını, politik görüşlerini yok sayan, çarpıtan, onların kurduğu örgüt olan TKP'yi likide eden unsurların Onbeşler adına söyleyecekleri her söz, çarpıtma ve dezenformasyondan ibarettir. Likidatörler Onbeşlerin katlinin yıl dönümlerini neden sınıf savaşımına veda ettiklerini açıklamak için birer platform olarak kullanmaktadırlar. Burjuvazinin partimize karşı mücadelesi bir yandan doğrudan müdahaleler, operasyonlar, cinayetler ve zindan dayatmaları ile sürerken, diğer yandan bu unsurları kullanarak da sürüyor.

Her 28/29 Ocak gecesi sınıf kinini daha fazla bileyen, örgütüne sahip çıkan, sınıf savaşımının içinde olan kadroların ve bu savaşımı destekleyen güçlerin Onbeşlerin katline yönelik duruşları, partimizi yok etmeye çalışan likidatörlerin yaklaşımı ile karşılaştırılmaz.

Mustafa Kemal'in 1920 yılında kurduğu sahte ve resmi Türkiye Komünist Partisi gibi, bugün de Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin planları dahilinde kurulup geliştirilmeye çalışılan sahte ve resmi bir "TKP" ile karşı karşıyayız. Mustafa Kemal o günlerde kurduğu parti için el yazısıyla gizli talimat olarak şunları yazmıştır: "*Kâzım Karabekir Paşa'ya, Ali Fuad Paşa'ya, Refet Beyefendi'ye; Komünistliğin memleketimizde değil, henüz Rusya'da bile uygulama kabiliyeti hakkında açık kanaatlerin ortaya çıkmadığı anlaşılmaktadır. Bununla beraber içeriden ve dışarıdan çeşitli maksatlarla bu cereyanın memleketimize girmekte olduğu ve buna karşı makul tedbir alınmadığı takdirde de milletin pek ziyade muhtaç olduğu birlik ve sükûnetini bozacak durumların belirmesi de imkân dairesinde görülmüştür. En makul ve tabii tedbirler olarak akli başında arkadaşlardan hükümetin bilgisi dahilinde bir Türkiye Komünist Partisi teşkil ettirmek olacağı düşünüldü. Bu takdirde memlekette bu fikre dayalı bütün cereyanları bir sonuca getirme mümkün olabilir. Girişimci heyeti otuz kişiden meydana gelen genel merkezi arasında seçkin arkadaşlarımızdan Fevzi, Kâzım Karabekir, Ali Fuat Paşalar ile İsmet Beyler'in de gizli olarak dâhil bulunmasını uygun gördüm. Bu sayede bugün memleketi tutan millî savaşımımızın kahramanı bulunan arkadaşlarımız bu teşkilatta öncü bulunacaklar ve onların bilgi ve düşünceleri meydana gelenler ve girişimler üzerinde etkili olacaktır.*"

Bugün de devletin icazeti ve koruması altında faaliyet yürüten resmi ve sahte "TKP" 'nin aynı saikler ile kurulup yürütüldüğü aşikardır. Hatta daha da tehlikelidir. Bakınız Mustafa Kemal'i öve öve bitiremedikleri bir açıklama: "*Mustafa Kemal, Osmanlı İmparatorluğu'nun ömrünü doldurduğuna gördüğü için tarihsel bir liderdir. Mustafa Kemal, hilafeti-saltanatı kaldırmayı göze aldığı için tarihsel bir liderdir. Mustafa Kemal, laik bir Cumhuriyet kurmak için kişisel otoritesini sonuna kadar kullandığı için tarihsel bir liderdir. Mustafa Kemal, Sovyetler Birliği ile karşılıklı çıkarlara dayalı bir dostluk kurduğu için tarihsel bir liderdir. Mustafa Kemal, ilerici hamleler gerçekleştirdiği, tarihin akışının hızlanmasına yardımcı olduğu için tarihsel bir liderdir. Ölümünün 79. yılında bunlardan hiç söz etmeden, bütün bu kazanımların ortadan kalktığını itiraf etmeden, ahlarla-vahlarla, sahte gözyaşlarıyla, hamasi nutuklarla tören düzenleyip nutuk atanlar iki yüzlü yalancılardır. Onların ipliğini pazara çıkaracağız.*"

Sahte "komünistler"... Siz unutmayın ki Mustafa Kemal, Türkiye Komünist Partisi kurucuları Mustafa Suphi ve yoldaşlarını katlettirdiği için burjuvazi için tarihsel bir liderdir. Ve asıl ipliği pazara çıkarılması gerekenler sizlersiniz!

Mustafa Suphi ve yoldaşlarının katledilmelerini bu somut çerçeve içinde ele alıp değerlendirmeliyiz. Türkiye Komünist Partisi'nin yine Mustafa Kemal tarafından yasaklanmasını da bu bakış açısıyla değerlendirmeliyiz. Bu olguları görmezden gelmek veya önemsizleştirmek, dile getirmekten sakınmak sınıf düşmanımız katillerin kayığına binmek

IV. KADRİ EROL YOLDAŞ KOMÜNİST HAMLESİ

10 EKİM 2019 - 29 OCAK 2020

Genç Kuşak Komünistler Geçmiş Mücadele Deneyimleri ile Harmanlanıyor

Değerli Yoldaşlar,

Partimizin bu yıl dördüncüsünü yaşama geçirdiği "Kadri Erol Yoldaş Komünist Hamlesi" süreci aynı zamanda tarihimizden öğrenme ve özümseme yeteneğimizi geliştirmek açısından önemli bir yer tutuyor. Özellikle TKP adı etrafında bin türlü spekülasyon ve çarpıtmanın yürütüldüğü günümüzde bu konu önemlidir. Kendilerini "TKP" olarak adlandırıp sözde "parti" tarihlerini Behice Boran'ların 1. TİP'i ile başlatanlar, ve Şefik Hüsnü gibi Kemalist çizginin zamanında partimizdeki temsilcisini yere göğe sığdıramayanlar veya Hikmet Kıvılcımlı ile Mihri Belli gibi partiden atılmış Kemalistleri kendilerine rehber edinenler bugün çıkmışlar ya "TKP" adını kullanıyorlar, ya da devamcısı partiler olduklarını zannediyorlar. Aynı grupçuklar örneğin Mustafa Suphi'den, Ethem Nejat'tan sadece mecbur oldukları için söz ediyorlar, onları Ocak aylarında hatırlıyorlar. Reşat Fuad Baraner, Yakup Demir ve İ.Bilen yoldaşları tarihlerinde yok sayıyorlar. Mecburiyetten Deniz yoldaşı, Mustafa Asım Hayrullahoğlu yoldaşı bir, iki yıldır senede bir kez hatırlıyorlar.

Konu sadece "TKP" adını kullananlar veya "ardılı" olduklarını iddia edenlerle sınırlı değildir. Türkiye devrimci ve sosyalist hareketleri son tahlilde köken itibarıyla hemen hemen hepsi TKP'ye dayanır. 1951'den sonra TKP içinde yaşanan ayrışmalar ve zorunlu ayırmalar ile 1960'larda TİP'in içinde eski TKP kadrolarının takındığı anti-TKP tavır ve TİP'in sağ oportünist politikaları sonucunda TİP içinden ayrılan özellikle dönemin genç devrimci, sosyalist kadrolarının yöneldikleri THKP-C, THKO ve TİKKO örgütlenmeleri, ve daha sonra bu örgütlenmelerin 1974'ten sonra ayrışmaları ile ortaya çıkan bir dizi parti ve örgütlenmeler, ve de 1978'den sonra gelişen Kürt Özgürlük Hareketi'nin Mustafa Suphi'nin görüşlerine ve değerlerine sahip çıktığını açıklaması dikkate alınması gereken bir olgudur. 12 Eylül faşizminden çıkışta ise hem TKP'nin likidasyon girişimleri, hem de diğer kuruluşlardan ayrışanların oluşturdukları yeni örgütlenmelerin tümünü bu bağlamda ele almamız gerekmektedir.

Yoldaşlar, biz bu farklılıkları ortaya koyarken nefret yaratmak veya hakaret etme amacıyla hareket etmiyoruz. Ancak, bu gerçekleri bilmek gerekli. Bu teorik ve ideolojik bir konudur. Teori ve ideoloji de politikayı ve örgütlenmeyi belirlediğinden, kendi parti niteliğimiz ve yaşamımız açısından bu konular son derece önem taşımaktadır. Farklılıkların, farklılıkların nedenlerinin ve partimizin niteliğinin, diğerlerinden farkının çok iyi anlaşılması ve bilinmesi gerekmektedir. Türkiye Komünist Partisi, Mevlana Tekkesi gibi "Gel, kim olursan gel" anlayışı ile örgütlenen bir parti değildir. Sadece solcuyum, devrimciyim, sosyalistim, hatta komünistim demek de yeterli değildir.

Dünyada ve ülkemizde yüz elli yılı aşkın bir zamandır sürdürülen sınıf mücadelelerinden, Paris Komünü'nden, Ekim Devrimi'ne, Almanya Kasım Devrimi'nden, Çin devrimine, Küba devriminden Vietnam devrimine, Afrika, Asya ve Güney Amerika'da yürütülen Ulusal Kurtuluş Mücadelelerine, ama aynı za-

manda ülkemizde Ulusal Kurtuluş Savaşı, 27 Mayıs 1960, 12 Mart 1971, 12 Eylül 1980 yaşanmışlıklarından gerekli sonuçları çıkarmak zorundayız. 1989-1992 yılları arasında Reel Sosyalizmin ve Halk Demokrasilerinin, kısacası Dünya Sosyalist Sisteminde yaşanan alt-üst oluşun, gerçekleşen karşı-devrimin muhasebesini doğru yapmak zorundayız. Bunu yaparken de tek kıstasımız Marksizm-Leninizm'in, yani işçi sınıfının bilimi olmalıdır.

Tüm bu değerlendirmelerde kuşkusuz ki aramızdaki farklılıklar da ortaya çıkmaktadır. Çünkü, Türkiye Komünist Partisi 1920 yılından beri bu yaşanmışlıkların, uluslararası sınıf mücadelesinin bir öznesi olmuştur. Bu anlamda parti tarihimizi de, belgelere dayanarak, bilimsel ama politik bakış açısı ışığında değerlendirmek zorundayız.

Farklılıklarımız birlikte mücadele etmenin, düzeyli bir biçimde ideolojik tartışma yürütmenin önünde bir engel değildir. Son tahlilde bu farklılıklar ideolojik ve politik farklılıklardır. Ancak biz, parti olarak örgütümüzü, saflarımızı kendi tarihsel, ideolojik ve politik değerlendirmelerimiz temelinde irdelemeli, bunların yansıması olan Parti Programı ve Parti Tüzüğü'müzü bilince çıkararak pratikte uygulamalıyız. Biz, Marksizm-Leninizm doğrultusunda doğru olanı savunacak ve uygulayacak, diğerleri ile değişik alanlarda geçici veya kalıcı eylem ve güç birlikleri içinde olduğumuzda da ideolojik mücadelemizi hiç bir zaman aksatmayacağız. Ancak bu ideolojik mücadeleyi a-politik bir ağız dalaşına veya politik olarak düzeysiz bir niteliğe de büründürmeyeceğiz. Çünkü, son tahlilde biz değerlendirme, görüş ve duruşumuzun doğru olduğundan yola çıkarak, bizim dışımızda, devrim ve sosyalizm mücadelesine gönül vermiş dostlarımızı da parti duruşumuz ve politikalarımız doğrultusunda ikna etmeyi hedeflemekteyiz. Burada kuşkusuz ki iflah olmaz kişilikleri veya yöneticileri kast etmiyoruz. İyi niyetle, fedakarca ve bilinçli olarak Sosyalizm, Komünizm ideallerine bağlı olan yönetici, ara kademe yönetici, yerel yönetici ve tabandaki kadro ve taraftarlardan söz ediyoruz. İflah olmaz olarak nitelediğimiz yöneticileri de eğer devletle ve burjuvazi ile bilmediğimiz hesapları ve bağlantıları yoksa düşman olarak görmüyoruz. Onlarla da eylem ve güç birliği çerçevesinde başarılabilirlerimizin azamisini yaşama geçirmeyi planlıyoruz.

Son tahlilde farklı yaklaşımlara, değerlendirmelere tahammüllü olmak zorundayız. Ne ki, bu gerçek bizim kendi saflarımızda ikircimsiz ve lekesiz bir ideolojik ve politik birliğimizin olmasından daha önemli değildir. Bu konuyu ele alıp IV. Hamle sürecinde tartışmamızın sebebi, parti çevremize yeni katılan sempatizan arkadaşlarımız, hatta kimi eski yoldaşlarımız arasında bu konuların yeterince bilince çıkmamış olmasından kaynaklandı. Şöyle bir bakış açısı bazen dile getiriliyor. "Hepimiz devrim ve sosyalizm istiyoruz, Marksizm-Leninizm'e sahip çıktığımızı söylüyoruz, neden bir araya gelemiyoruz?" Bu iyiniyetli bir sorudur. Ancak soruyu soranlar aynı zamanda sorunun cevabını da verme niteliğine ve yeteneğine sahip olmaları gerekmektedir. Onun için de dünya ve Türkiye işçi sınıfının, komünist hareketinin tarihinin bilinmesi önemlidir. Marksist felsefenin, ekonomi politığın, bilimsel komü-

IV. Kadri Erol Yoldaş Komünist Hamlesi

(İkinci sayfanın devamı)

nizmin ve sınıf savaşları tarihinin eğitim yoluyla özümsemesi gerekmektedir. Bu farklılıklar yoktan ortaya çıkmamıştır. Hepsinin tarihsel ve güncel, teorik, ideolojik ve politik nedenleri vardır.

Biz bu konuyu irdelerken “dar grup çıkarları” veya “kariyerizm” nedeniyle olan ayrışmaları, hatta sunni ayrılıkları hiç ele almıyoruz. Bu özellikler ayrıca değerlendirilmesi gereken konulardır. Ancak, biz bu nedenlerle olan ayrı duruşların sürekliliğinin zaten orta ve uzun vadede mümkün olamayacağını, dar grupçu ve kariyerist anlayışlar temelinde oluşan farklı duruşların sınıf mücadelesinin pratiği içinde ezileceğine ve aşılabacağına inanıyoruz. İşçi sınıfının politik mücadele tarihi bu tür binlerce örnek yaşamıştır ve her yerde bu anlayışlardan kaynaklı ayrılıklar ve sunni farklılıklar tarihin çöplüğünde yerini bulmuştur.

Yoldaşlar!

Türkiye devrimi işçi sınıfı önderliğinde birleşik bir devrim mücadelesi sonucunda gerçekleşecek bir gelişme çizgisi izleyecektir. Gerek devrim sürecinin başlangıcında, gelişimin sürecinde ve gerçekleştiği dönemlerde farklı güçler bir arada mücadele edecek, mücadele değişik süreç ve aşamalardan geçecek, bu süreçler içinde farklı bir araya gelmeler, tartışmalar ama aynı zamanda ayrışmalar da yaşanacaktır. Bu gelişmeler dünyada örneklerinde de yaşandığı gibi kaçınılmazdır.

Türkiye işçi sınıfının, Türk, Kürt ve diğer milliyetlerden emekçilerin politik öncü örgütü olarak Türkiye Komünist Partisi bu süreçte önemli ve belirleyici bir önderlik rolü üstlenecektir. Bu bir istem veya arzu değil, partimizin var olmasının nedenidir. Değişik devrimci, sosyalist örgütlenmeler arasında var olan farklılıklar kimi dönemlerde birlikte mücadele içinde varlığını sürdürecektir, kimi farklılıklar süreç içinde ortadan kalkacak, kimileri veya yeni farklılıklar da ortaya çıkacaktır. Bu normaldir. Ancak, biz bu konuları ele almak için devrim sürecinin yükseldiği sıcak günleri bekleyemeyiz. Sonuçta, bugün, sınıf mücadelesinin bu zor koşulları altında sürdürdüğümüz savaşım dahi, ilerde yükselecek olan devrimci sürecin başlangıcıdır, ön hazırlıklarıdır. O sebeple farklılıklarımız, ve onların aşılması için bugünden ortak akıl geliştirmenin ve araçlarının yaratılmasının yollarını yaratmalıyız. Önemli olan bunu gerçekleştirirken, öncelikle bizim, partimizin görüşlerini ve duruşunu, yani teorik, ideolojik kaynaklarını ve politikalarını doğru özümsememiz ve bilince çıkarmamızdır.

Parti disiplini çerçevesinde politikalarımızı yaşama geçirmemiz, farklılığımız olan örgütleri düşmanlaştırmadan, ama aynı zamanda aramızdaki farklılıkları görerek ve bu farklılıklar konusunda onlara karşı ilkel ve partili bir tutum takınarak örgütlü mücadelemizi sürdürmeliyiz. Hiç bir politik farklılık veya görüş kişiselleştirilmemelidir. Bizim işimiz kişilerle değil politik görüşler ve ideolojik yaklaşımlardır. Bir insanın iyi olması, değerli olması, inanmış olması onunla tartışırken politik görüşlerimiz farklılık gösteriyorsa konuları kişiselleştirmeyi gerektirmez. Ama aynı zamanda bir insanın iyi olması ve inancı doğrultusunda yorulmaz bir mücadele vermesi de aradaki farklılıklarımızın üstünü örtmez, örtmemelidir. Bizim pusulamız Parti Programımız ve onun doğrultusunda kendimizi gönüllü olarak tabi kıldığımız Parti Tüzüğüdür.

Yoldaşlar!

IV. Hamle çerçevesinde bu yazıda değindiğimiz konuları görüştük. Genç yoldaşların sorularını ele aldık, tartıştık, değerlendirdik. Aynı zamanda parti stajı uzun yıllara dayanan yoldaşlarımızın bu konudaki katkılarından yararlandık. Özellikle V. Kongre’de o döneme kadar İ. Bilen yoldaşın önderliğinde yürütülen ilkel yak-

laşımın revize edilmesi ve o tarihe kadar bozguncu oldukları için partiden ihraç edilen Şefik Hüsnü, Hikmet Kıvılcımlı ve Mihri Belli gibi kişilerin itibarlarının iade edilmesi kararı gelişmeleri detaylı olarak takip etmeyen yoldaşlarımızın da sorularına neden oldu.

Partimiz, V. Kongre’nin aldığı “iade-i itibar” kararlarını yanlış bulmaktadır, ve yapacağı ilk kongrede daha sonra partinin feshedilip TİP ile alınan birlik kararı gibi kararların feshedilmesi için karar tasarısı sunulacaktır. Bu tür kararlar partimizin likidasyon girişimlerine ve yıllarca sınıf savaşımında yerine getirmesi gereken görevler konusunda ciddi güç kayıplarına neden olmuştur. Bu tür revizyonist kararlar Merkez Komitesi kararıyla fiilen uygulamadan kaldırılmıştır, ancak partimizin en yüksek organı olan gelecek Parti Kongresi’nin onayına ayrıca sunulacaktır. Eğer, “TKP, dünümüz, bugünümüz ve yarınımız” diyorsak ve bu belginin içeriğini doğru olarak dolduruyorsak, bu tür ilkel ideolojik ve politik kararların üstünden atlamamız söz konusu olamaz.

Partimizin savaş tarihini ele alırken bu noktaların önemini bir kez daha altını çiziyor, tüm yoldaşlarımıza ve parti örgütlerimize IV. Hamlemizin bundan sonraki sürecinde çalışmalarında başarılar diliyoruz.

Türkiye Komünist Partisi

Merkez Komitesi Sekreterliği

19 Ocak 2020

ONBEŞLER’i Anmak, TKP’nin Savaşımını Yükseltmek Demektir!

(Birinci sayfanın devamı)

ile eş anlamlıdır. Bu gerçekler, Mustafa Suphi ve yoldaşlarının savaş yolunda kavgayı sürdüren genç yoldaşların bilincine kazınmalıdır. Sınıf savaşımının tarihini ters yüz etmeye çalışan likidatörlerin, hainlerin, her soydan ve boydan parti düşmanlarının bu çabalarına prim verilmemelidir.

Partimizin yiğit kadroları Onbeşleri sınıf savaşımının ateşleri içinde anıyorlar. 10 Eylül 1920’de gerçekleştirilen TKP’nin Kuruluş Kongresinde onaylanan parti programının ruhuyla mücadele ederek, ülkeyi burjuvazinin tahakkümünden kurtarmak, burjuva devlet aparatını yıkarak işçi sınıfının iktidarını kurmak, emperyalist güçleri üzerlerine kadar ülke topraklarından kovmak ve üretim araçları üzerindeki özel mülkiyete son verilmiş olan ekonomik-politik düzenin gerçekleştirilmesi için çalışıyorlar. Mustafa Suphi’nin kuruluş kongresinde çerçevesini çizdiği tüm halkların kardeşçe ve eşit koşullarda birlikte yaşayacakları Türkiye Federatif Sosyalist Cumhuriyeti’ni kurmak için mücadele ediyorlar. Mustafa Suphi ve yoldaşlarının vasiyetleri Türkiye Komünist Partisi Program Taslağı’nda karşılık buluyor.

Güncel görevimiz, Mustafa Suphi ve yoldaşlarının çizdiği, Bilen yoldaşın geliştirdiği savaş yolunda partimizin örgütsel, ideolojik ve politik alanda işçi sınıfı ve yoksul emekçi halklar arasında etkinliğini artırmak, geliştirmek ve emin adımlarla parti programımızın çizdiği yoldan Sosyalist amacımıza yürümektir.

Bu bilinç ve düşünceler ile tüm parti örgütlerimizi, yoldaş ve çevremizi mücadelemizi Onbeşlerin Savaş Yolunda yükseltmeye çağırıyoruz.

Onbeşler Başlattı, Yüzbinler Sürdürüyor!

Suphi, Nejat Öncümüz, Yaşatacak Gücümüz!

Yaşasın Dünümüz, Bugünümüz, Yarınımız, Türkiye Komünist Partisi!

Türkiye Komünist Partisi

Merkez Komitesi, 28 Ocak 2020

Açık Olan Bir Şey Var Ki;

İşçi Sınıfının Devrimci Partisi Olmak Kolay Değil!!!

o Yılmaz GÖÇMEN

Ülkemiz ve dünyada 12 Eylül ve "globalizm" pratik-ideolojik bombardımanı ile sosyalizme yönelik doğrudan savaş sunucu oluşan deformasyon ve yanılırları, sol içsel tartışmaları koşullardan etkilenmeden, bağımsız-sınıfın bilimi ışığında tartışabilme olanaklarını yaratamadı.

Sol-emek mücadelesinin bilim düzeyine yükseldiği ve Marksizm adıyla anılan dönemi, sınıf mücadelesinin değişimin ana mantığı tespiti üzerinden, dünya ve farklı ülkelerin özgün mücadele gelenekleriyle beslenip yorum getirmesi, giderek sürecin pratiğiyle gelişerek diyalektik ve tarihi materyalizm adıyla anıldı. İşçi sınıfının mücadele pratiği ve bilimsel buluşların ışığında gelişen bu dinamik bilim Lenin'in katkılarıyla yadsınamayacak bir şekilde günümüze de yol gösterici oldu.

Özellikle son otuz-kırk yılda uluslararası emperyalist-kapitalist güçlerin siyasal-ekonomik krizlerine, sosyalizm ve emek düşmanlığı üzerinden yeni yöntemlerle yol arayışları, ideolojik alanda sol anlayışı sistemi içinde tutacak ideolojik argümanları değişen koşullar üzerinden tartışılır duruma getiren kanalları besledi açık tuttu. İlk önce kapitalizmin kalbinde gelişen barış, silahsızlanma ve çevre hareketlerini sınıf mücadelesinden ayırmak, bu alandaki kitlesel eylemleri komünist hareketten ayırıştırma girişimleri, özgün örgütlenmeleri doğasından koparıp besleyerek sistemin içinde tuttu. Reel sosyalizmin yıkılışıyla işçi sınıfı dışındaki toplumsal kesitlerin gelişmeye açık zemini giderek Marksizm-Leninizm'e doğrudan saldırıya dönüştürme yolları beslendi. Aslında başka bir yazının konusu olabilecek bu alan çevre, barış, inanç v.b. odaklı taleplerin gündem tutması, demokrasi mücadelesinin vazgeçilmez kanalları olmakta birlikte, sınıf mücadelesiyle eklemlendiği ölçüde nihai sonuca ulaşılacağı gerçeğini gözden uzak tutma çabaları burjuva ideolojik odakların önemli çalışma alanları oldu.

Ülkemiz sosyalist hareketine de yansıyan bu durum kitleselleşme sorunlarının aşılması gibi talepler üzerinden bilimsel sosyalist teoriyi tartışmaya açan; ilk önce Leninizmi Marks ile çatıştıran sonraları Marks'a eleştirel yaklaşımı öğütleyen görüşlerin havada uçtuğu bir dönem mantar gibi sınıfın partisi adıyla legal oluşumları ortaya çıkardı. Elbette ki işçi sınıfının ilk ortaya çıkışından bu güne değişen fiziki ve bilinç durumu biliminin de gelişiminin temel kaynağı olacaktır. Bilinen bilimsel prensipler üzerinden yapılan genellemeler, özgünlüğü ve değişen koşulları hesaba kattıkça bir dogmaya dönüşmeyecek, sınıf mücadelesine koşulluna uygun çözümler üretecektir. Marksizmi modernist noktadan yeniden yorumlama iddiasında olanlar sonuçta bu bilimin günümüz koşullarına cevap vermediği tespitini açıkça yapabiliyor.

Ne türden olursa olsun deformasyon ideolojik alandan başlıyor. Bu alanda oluşan ufak bir boşluk onarılması güç yaralar açabiliyor. İdeolojide likidasyon olarak adlandırılan uzunca bir dönem kapitalizmin ıslah ettiği uyumlu reformist yapıların boy vermesine zemin hazırlarken, sancılı da olsa işçi sınıfı bilimini kılavuz edinen yapıların yeni deneyimler üzerinden biçim almasının koşullarını da oluşturdu. Marksist-Leninist bilimin bu dönemdeki faaliyeti işçi sınıfının ihtiyaçları üzerinden sapkın akımlara karşı ideolojik mücadeleyi gerektirdi. Bunun yanında bilimsel komünizmin ideolojik ve taktik önermelerini geliştirip somutlaştırmayı zorunlu kıldı. Bu gün sosyalist devrim teorisi üzerine söylenen bir yığın söz bilimsel komünizmin temel prensiplerini yadsıdığı kapitalist dünyanın duvarlarını aşamayacağı açıktır.

Kapitalizm bir sistem olarak oluştuğundan bu yana, burjuva ideologlar işçi sınıfını siyasal alandan, demokrasi mücadelesine katılmaktan ve burjuva ideolojisinden bağımsız bir sınıf partisi oluşturulması çabalarından uzak tutmanın yollarını aradı. İşçi si-

nif yararına gibi gösterilen sahte çıkışlar ve devrimci lafazanlıklar arkasından burjuva ideolojisini dikte ederken, sınıfı eylemsizleştirilen, motivasyonunu bozan sonuçları aşıladı. İşçi sınıfının kapitalist sınırları parçalayıp sosyalizmin gerçek kurtuluşuna yönelecek, burjuva diktatörlüğü yerine proletarya diktatörlüğünün inşa edilmesini bir suç, insan doğasına aykırı olma iddialarıyla elindeki bütün propaganda kanallarını kullandı. Buna karşı proleter örgütlenmeler bu yalan furyasını, ideolojik yanıltmaları emekçi kitlelere deşifre etmenin mücadelesini ertelenmez bir görev olarak her dönemde üstlendi.

İşçi sınıfının mücadele sürecine hükmeden temel kanunların bilimsel veri olarak sistemleşmesi, devrimci teorinin başlıca yanlarının evrensel nitelik düzeyinde geliştirilmesi sınıf mücadelesinin deneyimleri üzerinden biçim alırken, Marksizm-Leninizm'in iradi bir düşünce biçiminden ne kadar uzak olduğunun da göstergesi. Marks daha bin sekizyüzlü yılların ikinci yarısında "devrimci düşüncenin temeli toplumsal ve ekonomik koşullardır" diyordu. Üretilen bütün sapkın düşünceler sistematığına rağmen, hangi dönemde olursa olsun üretici güçlerin gelişmesine koşut işçi sınıfının tarihsel görevi, köklü devrimci değişimin aracı olarak proleter iktidarın ve partisinin önemi evrensel bir gerçeklik olarak bir an bile aklından çıkarılmamalı...

İşçi sınıfı siyasal iktidarı devrimle ele geçirdiğinde burjuvazinin direncini ezmek, kapitalist devleti param parça etmek görevini üstlenir. Sosyalist örgütlenmenin bu süreci komünizme geçişin zorunlu geçici bir dönemidir Marks' göre. Kapitalizm'den komünizme geçişin başlıca aracı olan bu dönem sınıf biliminin önemli tespitlerindedir. Proleter diktatörlüğün tarihsel görevi Marksizm-Leninizm açısından bu ölçüde net ve açık tespiti, sınıf adına ortaya çıkan yapıların ısrarla bu ilkeleri reddiye üzerinden teori yapmaları beslediği kaynakları araştırma zorunluluğunu ortaya koyuyor.

Marksizm-Leninizm'in yüzyılların deneyi ve birikimi üzerinden sistemleştirdiği değişim süreçlerinin önemli yönlerinin prensiplerini, dönemsel ve günümüze cevap veremeyeceği üzerinden belirsiz sulara yelken açan yapıların herhangi bir toplumsal değişimin tutunduğu maddi kaynağı açıklamada çektiği sıkıntıları aşma formülü olarak burjuvazinin kırılma dalına tutunma çabaları hiç de boşuna değil. Günümüzde proleter diktatörlüğü, enternasyonalizm, Leninci parti ve sosyalist devrim teorisini, bağlaşıklar ve ulusal sorun konularına ilişkin programlarında bir satır söz etmeyen "çok zeki" sosyalistler, Marksizm-Leninizm'in, hayali tabutlarını bir serap şeklinde beyinlerinde yansıtarak nereden geldiğini çok net bildikleri şakşaklarla göğüslerini kabartıyorlar.

Günümüz sınıf mücadelesi çok önemli bir dönemeçini yaşıyor. Bu dönemin gel-gitleri bir bilim olarak Marksizm-Leninizm'e büyük görevler yüklüyor. Marksizm-Leninizm'in temel prensiplerini değişik ülkelerin özgün sınıf mücadelesinin koşullarına uyan noktadan yaratıcı bir şekilde geliştirmek sınıfın partisinin en önemli görevlerinden biri. Kapitalist dünyada sömürü ve gelir adaletsizliğin yüzyıl öncesi koşullara dönüştüğü bir dönemde sınıf mücadelesinin yükselişindeki sorunları araştırmak gibi görevlerin yanında, bilimsel komünizm düşüncesini yaymak, gericiliğin teorik sızmalarına, azgın saldırısının karşısında durabilmenin ve başarmanın vazgeçilmez yoludur.

"İşçi sınıfı davasının bir dini dogma değil, bilimsel bir teori" olduğunun anlatılması bu bilime sırt dönmekle değil, yaşamın her alanına yaratıcılıkla uygulama ve anlamadan geçiyor. Dünyadaki gelişmeler sosyalizmin haklılığını her geçen gün daha da kanıtlıyor. Bütün dünya emekçilerinin yeniden bilimsel komünizme güven besledikleri, (oportünist dalgalanmalara rağmen) günler uzak değil.